AMIGOE DI CURAÇAO

WEEKBLAD VOOR DE CURAÇAOSCHE EILANDEN.

Dit Blad verschijnt elken Zaterdag.
Abonnementsprijs voor Curaçao, Bonaire, en Aruba per drie maanden fl. 2,— met vooruitbetaling.
Voor het Buitenland per jaar fl. 10,—
Afzonderlijke nummers fl. 0,25.
Prijs der Advertentiën van 1 tot 7 regels fl. 0,50, voor elken regel meer fl. 0,07½.

BUREAU VAN DIT BLAD
PLEIN VAN PIETERMAAI, N° 129.
UITSLUITEND AGENT VOOR EUROPA:
P. JOLY & J. MARTIN,
66, RUE LAFAYETTE, PARIJS.

E Coerant aki ta sali toer Dia Sabra.
Su prijs di Abonnement ta fl. 2,— pa tres luna, pagar padilanti.
Pa lugarnan foi Curaçao, Bonaire i Aruba fl 10,— pa anja.
Un number só fl. 0,25.
Un anuncio di 1 té 7 regel, fl 0,50 cada regel mas fl. 0,07½.

Giordano Bruno.

Verleden week werd hier uit Rome een telegram ontvangen, waarin de onthulling gemeld werd van het standbeeld voor Giordano Bruno. Daarmede hebben de *fanatieke* vrijdenkers — de gematigden blijven iedere Bruno-demonstratie afkeuren—de kroon gezet op het werk, dat zij nu twee jaren geleden begonnen met de opgraving van 's mans overblijfselen.

Uit hetzelfde telegram echter, dat ons den pijnlijken slag meldde, die het hart des Opperpriesters weder trof, vernamen wij met genoegen van de kiesche, waardige houding der bij 't pauselijk hof geaccrediteerde gezanten, die *allen*, een bezoek bij Z. H. aflegden, om hun afkeuring over deze demonstratie te betuigen.

Wat wij echter niet met genoegen lazen is de bemerking, die de *Curaçaosche Courant* bij de overzetting van dat telegram achter den naam van Giordano Bruno voegt. In haar nommer van den 14en dezer vertaalt zij nl. als volgt:

Rome. — Gisteren had de inwijding plaats van het standbeeld van Giordano Bruno. — Hier voegt zij tusschen haakjes bij en cursiveert nog wel, zeker om de aandacht der lezers op haar historische (?) bemerking te trekken: *(door de inquisitie in het jaar 1600 op den brandstapel ter dood gebracht).*

Eilieve, uit welke bron is die wetenschap geput? Van welke inquisitie mag hier sprake zijn? Wordt hier de Spaansche, de bisschoppelijke, de pauselijke bedoeld? Maar de Cur. Ct. zal den arm der spaansche inquisitie, zooals van zelf spreekt, wel niet tot Rome rekken? Er zal dus op de pauselijke, of kerkelijke inquisitie gedoeld worden, die te Rome in den paus zelven haar voorzitter had. Welnu; *wij dagen de Curaçaosche Courant uit, ons op degelijke gronden EEN slachtoffer aan te wijzen, dat door de pauselijke inquisitie in haar 350 jarig bestaan is ter dood gebracht.*

Reeds lang vóór de Cur. Ct. hebben meer andere geleerden zich sterk gemaakt een of ander slachtoffer der kerkelijke inquisitie op te sporen en aan geheel de wereld de monsterachtige wreedheid van Rome klaar als de dag te toonen. Te vergeefs. Hun talenten hadden een betere zaak moeten dienen. Maar toch; na lang zoeken, daar gaat hun een schemering van licht op, dat weldra een zon wordt, bij wier alles verhelderenden en alles verblindenden glans de ontdekking wordt gedaan, dat door toedoen der pauselijke inquisitie één doodvonnis zou voltrekken zijn en wel aan *Giordano Bruno.*

Een standbeeld voor dien martelaar! heeft men uitgeroepen. Een voorstel daartoe strekkende kwam in Rome's gemeenteraad. Het historisch verloop van dit voorstel hebben wij onzen lezers reeds medegedeeld in ons nummer van 16 Februari j. l. Eerst verworpen, later door den Raad, die "omgezet" was, aangenomen, viert het nu zijn victorie midden op de Bloemenmarkt te Rome, waar het monument is opgericht voor den martelaar *Giordano Bruno, door de inquisitie op den brandstapel ter dood gebracht.*

Maar hoe kwam men tot die ontdekking? Uit welke bron putte de Cur. Ct. haar wetenschap? Zij zal moeten toegeven, dat een: *Handleiding ten gebruike voor 't onderwijs in de geschiedenis op de hoogere burgerscholen,* of een of andere *encyclopedie* geen vertrouwbare bron mag genoemd worden. Inderdaad zij kan geen enkel bewijsstuk overleggen dan één enkelen brief, twintig jaar na Bruno's verbranding (?) bekend geworden en opgenomen in een *zeer zeldzaam boek*, dat *een valschen schrijversnaam* draagt, *een valsche dagteekening*, en *een valsche opgave van de plaats waar het gedrukt is.* En wie is de schrijver van dien brief? Een zekere heer Schopp, die in 1600 zou geschreven hebben; dien Nisard herhaaldelijk op leugens betrapt; van wien Bayle zegt, dat hij, ofschoon een verdienstelijk latinist, zich in alle godsdienststwisten mengde van zijn tijd, en nu eens in 't eene kamp, dan in het andere; die eerst lutheraan, later katholiek, later weer een verwoed vervolger van priesters en kloosterlingen was; dien Koning Jacobus I van Engeland een dracht stokslagen deed toedienen, wijl hij zich ook aan hem vergrepen had. Op dien man alleen kan de Cur. Ct. zich beroepen, om de waarheid van haar lesje in de historie te bewijzen, dat luidt: Giordano Bruno, *door de inquisitie in het jaar 1600 op den brandstapel ten dood gebracht.*

Maar wat bewijst nu die geloofwaardige heer Schopp in zijn brief? Hij verzekert daarin, dat Bruno zich liever *wilde* laten verbranden dan zijn dwalingen herroepen; uit geen enkel officieel stuk blijkt echter dat het tot verbranding gekomen is. Moge hij dus al tot den brandstapel veroordeeld zijn, dan zal dat vonnis niet aan hem *in levenden lijve*, maar wellicht *in beeltenis* voltrokken zijn. Dit willen verscheidene latere schrijvers, die deze terechtstelling behandeld hebben en daarmede wordt èn het stilzwijgen der gelijktijdige schrijvers over Bruno's dood en de legende van den brandstapel verklaard.

Ten slotte moeten wij bekennen, dat het ons niet duidelijk wil worden, waaraan Giordano Bruno de hooge belangstelling dankt der Curaçaosche Courant, die nu reeds ten tweede maal haar lezers op de hoogte zoekt te brengen van 's mans geschiedenis. Is het dan zulk een groot man geweest? Las men verleden jaar niet in het *Journal des Debats*, waar geen enkel clericaal luchtje aan is, dat Bruno noch een groot schrijver, noch een groot hervormer was: die geen school stichtte en in 't vergeetboek zou geraakt zijn, indien hij niet als ketter of paushater in levenden lijve of in beeld verbrand ware? Hebben niet vele eerlijke en onafhankelijke liberalen in Italië luide verklaard, dat een standbeeld voor Giordano Bruno een vergrijp tegen de geschiedenis, een slag in het aangezicht der rede en zeden was: en heeft niet de heer Bonghi, die den moed had dit ten aanhoore van allen uit te spreken, aan grove beleedigingen der studenten blootgestaan? Dit zijn bekende zaken en nochtans toont de de Cur. Ct. belangstelling in dien persoon. Nu wij misgunnen haar heur held niet. Zij, die zoo wars is van gelooven op gezag, moge op gezag van den leugenaar Schopp gelooven in den *marteluar Giordano Bruno.* Het weinige evenwel wat wij hier over dien martelaar schreven, moge echter menig lezer der Curaçaosche Courant tot eene andere wetenschap brengen.

NIEUWSBERICHTEN.

CURACAO.

— De Zeer Eerwaarde Heer D. Kors O. P., onlangs uit Nederland alhier aangekomen en door Z. D. H. Mgr. H. A. M. Joosten tot Pastoor van St. Eustatius benoemd, is jongstleden Donderdagavond met den schoener *Gouverneur van den Brandhof* naar St. Martin vertrokken, teneinde zich vandaaruit naar de plaats zijner bestemming te begeven.

Onze hartelijkste wenschen en gebeden volgen den moedigen Priester naar zijn eenzamen en afgelegen werkkring.

— Bij Koninklijk besluit van den 30 April 1889 No. 6, is de Heer *Karlo Fensohn* erkend en toegelaten als Consul van *Duitschland* alhier.

— Bij Gouvernements beschikking dd. 10 dezer maand is aan den Heer *J. H. G. Eman*, ambtenaar van recherche op *Aruba*, op zijn verzoek, met ingang van 1 Juli e. k. eervol ontslag verleend uit 's lands dienst.

FEUILLETON.

E MUHÉ

WARDADÓ DI TORENTJE.

UN EPISODIO HISTÓRICO.

Dia 7 di September di 1793 tabatá casi cincoe siman koe Austriaconan a sitiá Quesnay, despues koe ya nan a cohé Valenciennes i e otro stadnan rondó di Departement di Noord. E poco soldanan koe tabata defendé e lugá, a hací milagro n'é ocasion aji: habitantenan di Quesuay nap toer a toema skopet i nan a bringá manera leeuw: muhénan, hasta muchanan mes a haci lo ké nan tabata por; en una palabra, toer hende, sin distincion di rango ni di edad, sea homber o muhé, nan toer a cumplí valerosamente coe nan obligacion. Ma parcé koe nan resistencia heróica contra e formidabel ehército austriaco lo keda sin ningun efecto. Ta berdad koe ainda a sobra nan alguh bom i algun bala di kajon, ma desgraciadamente nan bala di skopet a caba, i kiko tabata mas tristoe i doloroso, nan no tabatin comida mas. Ja ta dos siman koe poblacion mester a contentá é mes coe lo ke é por haja di comé. Ainda ta batin buscoechi pa tres dia só, contando un buscoechi pa cada homber i mitar di un pa cada muhé i cada mucha: di modi si nan no haja manera di ricibí coeminda dj'afó, anto no ta keda nan otro recurso sino di entregá stad o di moeri sea di hamber o di bala di Austriaconan. Riba e dia anto di 7 September pa bandá di diez ora di mainta, un boer anciano i koe a dobla caba bao di pesoe di edad i di calamidad di mundoe, a bai pidi p'é papia coe commandant di forti.

—"Ta kiko bo tin di papia coe n'éle?" e sergeant di warda a puntréle.

—"Mi a trecé algun nobo p'éle, bon nobo."

Como den guera semper nan sa tin mas desconfianza di un hende desconocí koe bin ofrece su judanza, koe di un enemigoe declará, pasobra cada di su palabra, ta sospechosa, i ken sa si el no ta un spion, p'esai e sergeant a keda mira e homber di cabez te na pia, ma e miramentoe aji no a admirá ni a spantá e boer. Parcé k'el tabata sabi koe t'asina mester paséle, pasobra el a drai bisa e sergeant coe un aire di indiferencia:

—"Si mi ta un spion, anto lo tin basta tempoe pa laga tira mi mata."

E sergeant no a respondéle, ma el a bai p'aden i un ratoe despues el a bolbé i e dici k'e boer: —"Sigi mi."

El a hibéle den un boog abao, mal ilumíná. Ají 'el a hajá e plaats-commandant i colonel djé poco soldanan, sintá riba stoel sin lomba delanti di un mesa jená coe papel i carta. Nan cara bleek, nan frenta gepiooi, nan boca halá i nan bistinan toer na bandera i toer suciá di lodo tabata doená testimonio djé peligronan koe nan a coerí i djé fatiganan koe nan a soportá.

—"Bo a pidi pa papiá coe mi?" e colonel a puntréle.

—"Si."

—"Ta kén bo tá?"

—"Simon Barbotte."

—"Oenda bo ta biba?"

—"Na coenucoe."

—"Oenda b'a sali?"

—"Kamerijk."

—"I ta kiko bo tin di bisa mi?"

—"Koe tin troepa francés na Crèvecour, na Lesdam, na Hancourt i toer camina aja banda."

E colonel i e majó nan toer dos a lamantá boela.

—"Nan ta bin judá nos! por fin nan ta bini!" asina nan toer dos a grita pareeuw.

—"O, si ta berdad lo ké bo ta bisa...." e colonel dici.

—"Mi no a bisa koe nan ta bin judá nos," e boer a respondé: "ma mi di koe tin troepa francés i hopi troepa."

—"Masjá bon, troepanan francés! Acaso nan gefe koe ta manda nan no sá, koe nos ta sitiá pa Austriaconan?"

—"Si".

—"Zoo.... i nan no ta manda ningun hende cerca nos, ni nada tampoco pa nos."

—"Nan ta keré koe bo tin coeminda pa seis luna i pertrecho pa un anja."

Respondi djé boer a parcé net manera ta un triki el kier a hungá nan, i esai a haci k'e colonel i e commandant a keda mira otro. Nan no kier a sigi mas aleeuw, pa motiboe koe ja nan a haja miedoe, koe quizas nan a papia muchoe mes caba.

—"Hiba e homber aji bai," e commandant dici, "ma tenéle bon na bista. Lo nos confeséle más aleeuw, si ta cos ta necesario."

E boer a drai bai sin papia un palabra.

—"Aï si nos por confia e homber

— Bij Gouvernements beschikking van den 17 dezer maand is de heer *Lodewick van der Veen Zeppenfeldt*, met ingang van 1 Juli e. k., benoemd tot ambtenaar van recherche op *Aruba*.

— Bij Gouvernements beschikking van den 17 dezer maand is aan den Heer *J. H. A. van Daalen*, op zijn verzoek, eervol ontslag verleend als lid der Schoolcommissie alhier, onder dankbetuiging voor de door hem in die betrekking bewezen diensten.

— Bij Gouvernements beschikking van den 19 dezer maand is de Heer *A. A. Correa* benoemd tot lid der Schoolcommissie alhier.

Aangezien Z. D. H. Mgr. H. A. H. Joosten zich bij request tot het Bestuur dezer kolonie heeft gewend, ter erlanging in eigendom van een stuk grond gelegen ten Noorden van den frontmuur van het Roomsch-Katholiek Kerkhof op den berg, *Altena*, zoo worden, op last van den Heer Gouverneur der Kolonie, degenen, die vermeenen mochten eenig recht of aanspraak op gezegd stuk grond te bezitten, opgeroepen, om daarvan, binnen *vijf weken*, te rekenen van den 21 Juni 1889 ter Gouvernements Secretarie aangifte te doen; zullende na dien tijd door het Bestuur op het verzoek worden beschikt.

— Ten *Parkette van den Procureur generaal* ligt ter beschikking van den daarop rechthebbende, een SLEUTEL, alhier op straat gevonden.

Onbestelbare brieven.

Merece Atalida, Cornelia Blank, Antonio de Castro, N. P. H. Curiel, Ana R. Conquett, Adelina Danis, Milon Lafontant, Jojans Laurens, Sg. Weil & Co.

- De Commissie, bij Gouvernements beschikking van den 28n. Mei benoemd, ten einde de bezwaren, die door de betrokkenen tegen den aanslag in de belasting over de Weerbaarheid over het jaar 1889 mochten worden ingebracht, te onderzoeken en daarover te beslissen, brengt ter kennis van belanghebbenden, dat zij hare voorgeschrevene twee zittingen zal houden ten Raadhuize op den 18n. en 25n. Juni a. s., des *voormiddags* van 10 tot 11 uur.

NEDERLAND.

— Thans is de volledige uitslag der verkiezingen voor de Provinciale staten bekend, en kan er behoudens de herstemmingen, een algemeene winst- en verliesrekening worden opgemaakt. In het geheel genomen hebben de anti-liberalen alle reden om met den uitslag tevreden te zijn. Wel beantwoordt die niet geheel en al aan de verwachtingen, die zij gemeend hadden op deze verkiezingen te mogen bouwen, en hebben zij op enkele plaatsen ernstige verliezen geleden; maar in het geheel genomen, hebben zij toch gewonnen. De anti-liberalen hebben hun krachten in de Provinciale Staten versterkt en daardoor ook het liberalisme in de Eerste Kamer een gevoeligen knak toegebracht. En dit niettegenstaande de onbillijkheid, dat dank aan het drijven der liberalen de oude kiestabel gehandhaafd was, zoodat duizenden kiezers, die volgens recht en billijkheid hadden moeten meestemmen, van de stembus geweerd bleven.

Een kort overzicht van den stand der zaken in de verschillende provinciën zal de behaalde voordeelen het duidelijkst doen uitkomen.

In Gelderland zijn de Provinciale Staten beslist omgezet. Daar wonnen de anti-liberalen drie zetels te Doesburg, Oldebroek en Putten, terwijl nog herstemming moet plaats hebben: te Geldermalsen tusschen een aftredend liberaal en een anti-revolutionnair; te Eede tusschen twee anti-revolutionnairen en te Elst tusschen twee katholieken. Zelfs al mocht de herstemming te Geldermalsen in ons nadeel uitvallen, dan nog zal de verhouding in de Provinciale Staten van Gelderland zijn; 34 anti-liberalen tegen 28 liberalen.

In Zuid-Holland wonnen de anti-liberalen vijf zetels, namelijk te Schiedam, te Sliedrecht (2), te Middelharnis en te Leiderdorp. Daarentegen leden zij een gevoelig verlies te 's-Gravenhage in den heer mr. Borret, maar kunnen dat verlies nog goedmaken te Zoetermeer, waar een liberaal met een anti-liberaal in herstemming komt. Ook te 's-Gravenhage moet nog over twee zetels tusschen liberalen en conservatieven herstemd worden.

In Noord-Holland zagen de anti-liberalen te Schagen één zetel verloren gaan, maar daartegenover staat de kans er vier te winnen, namelijk twee te Haarlem, één te Nieuwer-Amstel en één te Enkhuizen.

In Overijsel winnen de anti-revolutionnairen drie zetels, namelijk één te Kampen, één te Dalfsen en een te Raalte. Daarentegen verloren zij er een te Zwolle, doch hebben kans om dat verlies te vergoeden door het bemachtigen van een zetel te Amelo.

In Zeeland ook winnen de anti-revolutionnairen twee zetels namelijk te Goes, dat vroeger door vier liberalen vertegenwoordigd werd.

In de Staten van Noordbrabant zaten tot dusver een tweetal liberalen, door het district Heusden afgevaardigd. Een daarvan heeft zijn zetel aan een katholiek moeten afstaan, terwijl de ander met een katholiek in herstemming komt.

In Utrecht staan winst en verlies gelijk, daar te IJselstein een zetel gewonnen werd, maar daarentegen te Utrecht zelf de katholiek mr. Bosch van Oud-Amelisweerd, lid der Gedeputeerde Staten, door een liberaal verdrongen werd.

In Groningen bestaat kans bij de herstemmingen een of meer zetels te bemachtigen.

Hetzelfde geldt van Friesland, waar te Franeker, dat tot dusver alleen liberalen afvaardigde, vijf anti-revolutionnairen met liberalen in herstemming komen.

In Limburg en Drente eindelijk heeft de partijverhouding geen verandering ondergaan.

Ziehier den uitslag in de districten, die in ons vorig nummer nog niet kon worden opgegeven;

De herstemmingen kunnen hier nog een belangrijke verandering maken.

BUITENLAND.

Italie. — De correspondent van de katholieke *Koln. Volksztg.* schrijft uit Rome dat de H. Vader, uitgenomen eene nu en dan opgedane verkoudheid, een zeer goede gezondheid geniet en slechts af en toe gekweld wordt door hevige kiespijn; zijn gestel is sterker dan het lijkt en in de drukke dagen van Jubilé en tentoonstelling waren dikwerf de monsignori en hovelingen, die allen veel jonger zijn en minder gearbeid en gesproken of geconfereerd hadden dan Leo XIII, doodmoede, terwijl hij naar gewoonte zijn wandeling deed in den tuin.

Op zekeren dag ontmoetten hem daar verscheidene Fransche religieuzen, die aan de vitrines der tentoonstelling werkzaam waren en een harer zeide zeer verwonderd te zijn dat zijn gezondheid onder al die moeiten en beslommeringen niet geleden had. „Het schijnt," antwoordde de Paus, dat Gods genade mij wonderlijk versterkt voor dit werk; want ik gevoel mij thans zoo krachtig en gezond dat ik gemakkelijk een tweede Jubiléjaar zou kunnen meevieren." Die woorden zijn tot nu toe bevestigd geworden.

De Paus draagt in zijn paleis de witte toog met moiré opslagen en over de schouders een klein rond, met witte zijde gevoerd manteltje. Gaat hij naar buiten, dan wordt hem een roode mantel omgehangen; de wintermantel is met hermelijn gevoerd. Alleen op koude winterdagen draagt hij de capparossa van rood fluweel met wit pels afgezet; anders altoos een rooden slappen vilten hoed met opstaande randen waar langs een gouden koord loopt.

Alleen bij 't lezen en het bezichtigen van een groote collectie schilderijen gebruikt hij een gouden bril.

't Is sinds 10 jaren zijn vaste gewoonte des middags de tuinen in te rijden, vergezeld van den dienstdoenden kamerheer. Twee *guarde nobili* rijden naast de koets en steeds houdt een piket gendarmerie in een gebinde kazerne, die zich in een hoek van den Vaticaanschen tuin bevindt, de wacht. Op een bepaalde plek stijgt hij uit en wandelt, als het weer 't maar eenigszins toelaat; anders gaat hij zitten schrijven in het paviljoen.

— Te Rome wordt op het oogenblik een congres gehouden van den internationalen vredebond, die zich ten doel stelt aan het barbaarsche oorlogvoeren een einde te maken door instelling van een internationaal scheidsgerecht. Negen en dertig comité's hadden hun bewijs van instemming gezonden en 96 afgevaardigden woonden de vergadering bij. Onder de aanwezigen merkte men op den minister Seismit-Doda alsmede verschillende kamerleden en senatoren.

De heer Bonghi, die tot voorzitter gekozen was, deed de noodzakelijkheid van den waren vrede uitkomen tegenover het het veldwinnend militarisme. Hij verklaarde dat de werkende standen meer en meer in verzet komen tegen het *régime*, dat hun zoo duur te staan komt, en noodigde socialistische radicalen en gematigd-clericalen uit, zich te vereenigen ten einde de natiën te doordringen van den vredelievenden geest in dier voege dat de regeeringen, die zich met haar onophoudelijke versterkingen op een weg zonder einde begeven hebben, hun politiek op dit punt wijzigen. Hij besloot met de zeggen dat het de Italiaansche natie waardig is, als voorstander op te treden van den vrede en het scheidsgerecht.

Alles ongetwijfeld mooi en wel, maar dan zou Italië toch zeker moeten beginnen met de ongerechtigheden goed te maken, waaraan het zich tegenover het Pausschap heeft schuldig gemaakt. De beweging om aan het grawzame oorlogvoeren, dat de beschaafde volken voortaan maar aan de wilden moesten overlaten, een einde te maken, door daarvoor een internationaal scheidsgerecht in de plaats te stellen, verdient ongetwijfeld de grootste toejuiching, maar het is de vraag of mannen, wier hadden nog rood zijn van den onrechtvaardigsten oorlog ter wereld, wel het meest geschikt zijn om voor dat denkbeeld te ijveren.

Opmerkelijk genoeg, is op dat congres door zekeren markies Pareto de voorslag gedaan, „aan den Paus, na de verzoening der Kerk met Italië, het scheidsrechterschap van den vrede aan te bieden."

Een dergelijk voorstel op die vergadering is ongetwijfeld een feit van beteekenis. De Italianen kunnen er uit leeren dat als zij iets goeds willen, zij altijd toch weer bij den Paus moeten aanlanden, en dat zij zonder hem, onmachtig tot het goede, alleen in staat zijn om kwaad te doen.

Ierland. — Het ontslag van den onderkoning van Ierland, dat reeds sedert eenige weken bekend is, heeft de beteekenis eener zware nederlaag voor de anti-Iersche politiek der Engelsche regeering. De offi-

---

aji," e colonel dici ora nan dos a keda só.

—"Anto kiko."

—"Anto nos por ta salbá quizás."

—"Di ki manera?"

—"Si ta cos el a papia berdad, anto na un distancia di seis mijle aki fó tin un ehército francés."

—"Si ta cos el ta kedá aji! Di mas koe nos por sostené ta tres dia."

—"Ta berdad, ma si nos mandá un respondi, anto den tem di tres dia e ehército lo por mandá algun carosji di coeminda i pertrecho pa nos."

—"Mandá, bo dici: ma ta com nan lo pasá drenta stad? Nos ta sitiá."

—"Mi ta encargá mi dj'esai. Tendé aki. Austriaconan tin nan principal troepa reuni delanti di porta di Valenciennes. Esai ta nos tabla di salbacion. Di modi nan lo no ta asina loco di suponé koe nos lo bai tacá nan net aji, pa nos por hajá campoe di trecé nos provision den stad."

—"I despues?"

—"Despues, p'e porta aji mes nos provision lo drentá. Cientoe i cincuenta homber bon armá ta basta. Nan lo no nenga nos esai."

—"Cientoe i cincuenta homber contra........"

—"Contra ningun. Asina pues k'e carosjinan coe cominda ta cerca, nos ta manda nos mihó soldánan i nos volontairnan asina bon armá koe nos por na porta di Kamerijk. Nan lo tin basta polbe i bala pa nan tirá un dos tres tiroe i hací algun boroto, i nan lo bai coe algun kajon també. Austriaconan koe sá na ki deplorabel situacion nos tá, lo keré koe ta un acto di desesperacion di nos parti, i p'esai lo nan mandá e ehército principal koe ta delanti di porta di Valenciennes p'e bin defendé porta di Kamerijk. Den dj'esai nos carosjinan coe coeminda bao di proteccion dje cientoe i cincuenta homber i di mi soldanan lo drentá stad, sino... mi ta lagá boelá mi cabez."

—"Ta un gran' riscoe"

—"Miho bo bisá ta sigur... ma nos lo por confiá e boer."

Nan a bolbe manda jama Simon Barbotte.

—"Bo conocé aki den stad algun hende koe por doená informacion di bo?"

—"Mandá puntra Procureur. Mi no ta stranjeroe aki." Unbé e colonel a mandá un hende cerca Sjon grandi. Cinco minuut despues el a bolbé coe respondi bin bisa: "k'e boer ta un homber honrado, un bon patriota i k'e merecé toer confianza."

—"Anto ta Dios mes a mandéle pa nos!" e colonel a gritá di alegria.

—"Ja koe bo a pasá meimei di troepanan di enemigoe pa bo bini aki," el dici k'e boer, "lo bo por bolbé pasá nan meimei pa di dos bé."

—"Ora bo kié. Mi conocé triki di guera un poco. Na Cánada mi a bringá bao di mandoe di Montealm contra Indjan i Inglesnan."

—"Ta clá antó, asina koe bo a sosegá un poco..."

—"Mi no ta cansá."

—"Bo por bai anto bai buscá gefe dje troepanan frances koe b' a bisa nos, i biséle koe nos no tin coeminda sinó pa tres dia i pertrecho pa dos. Pidiéle mandá nos diez carosji coe coeminda, un coe bala i polbe i cientoe i cincuenta soldá pa defendé i protehá nan."

—"Masja bon."

—"Toer esai por ta clá pa majan atardi. Anochi bo por companjá e carosjinan te cerca filanan di enemigoe koe ta delanti porta di Valenciennes."

—"M'a comprendé."

—"Ora bo jegá 'ji, si ta cos nan no a cohé boso ni tocá boso...... Bo no sá un bon lugá pa doená nos un senjal?"

—"Sigur: moelino di Lonettes: el ta bandona awor i el ta na kantoe di un mondi...... Lo mi cendé un candela, i e wardadó di torentje mester miréle."

—"Si, ma un candela n'e tempoe aki...... enemigoenan tambe ta cendé candela toer banda di modi esai por trecé un equivocacion."

—"Bo tin razon."

—"Lo nos doená bo dos vuurpyle Bo sabi ta kiko."

—"Tem di mi tem mi tabata soldá i mi a trahá hopi coe vuurpijle."

—"Masjá bon. Majan, den dj'anochi bo ta cendé e dos vuurpijlenan na moelina di Lonettes.... sobrá di cos larga riba nos."

—"Ta bon."

—"Kiko lo bo kier pa recompensa si ta cos bo lográ."

—"Kiko nan sá doená esnan koe riscá nan bida riba campoe di bataja?"

—"Un abrazo, mi amigoe," e colonel a respondéle coe awa na wowo, i el a cohé Simon Barbotte brazá, i k'a sali bai despues p'é bai cumpli coe su encargoe peligroso.

—"Awor nos no tin nada otro di hací sino di recommendá nos na misericordia di Dios i sperá kiko lo socedé," e majó a respondé.

—"I nos mester avisá e wardadó di torentje," e colonel dici.

(*E ta sigi.*)

cieuzen ontkennen het wel, maar de feiten getuigen het. Waarom wordt er van gesproken, het Iersch-onderkoningschap op te heffen, indien het waar is, dat slechts bijkomende omstandigheden lord Londonderry tot het nemen van zijn ontslag genoopt hebben en niet de onmogelijkheid voor den ambtenaar eener onderdrukkende regeering, om het gezag uit te oefenen? De voornaamste redenen, waarom lord Salisbury tot opheffing van het ambt heeft besloten, zijn: de onmogelijkheid tot regeeren van den onderkoning en de onmogelijkheid om een geschikten opvolger te vinden, want geen staatsman wil zich laten opsluiten in een verguld paleis, waar hij féitelijk een machteloos gevangene is, die aan den haat van het geheele land blootstaat. Men heeft te vergeefs aangeklopt bij den markies van Ormond, den hertog van Abercorn en andere leden van den hoogen Engelschen en Schotschen adel; geen hunner was geneigd, de politieke erfenis van den markies van Londonderry te aanvaarden. Lord Salisbury herinnerde zich toen, dat reeds in 1850 een conservatief Staatsman, lord John Russell, was opgetreden voor de afschaffing van het onderkoningschap, en er is thans ernstig sprake, dit denkbeeld ten uitvoer te leggen. En daar de Engelschen practische lieden zijn, hebben zij bedacht, dat hiervan een dubbel profijt te trekken was: de schatkist spaart eene aanzienlijke som aan het salaris uit, en de titel van onderkoning van Ierland kan als eeretitel, zonder dat daaraan de geringste ambtsoefening is verbonden, aan den troonopvolger, den prins van Wales, worden toegekend. Zooals men uit een vroeger telegram kon zien, is de zaak den 14 Mei reeds in het Lagerhuis te berde gebracht.

Wie zal thans in Ierland het hoogste uitvoerend gezag in handen hebben? Men wil het toekennen aan eene commissie van hooge magistraatspersonen. Dat is ten minste eene kleine tegemoetkoming aan de bezwaren der Ieren, die er altijd over geklaagd hebben, dat men hen volgens een geheel ander regeeringsstelsel behandelde dan de overige landen van het Vereenigd Koninkrijk. Schotland heeft nooit een onderkoning gehad, Wales heeft er sedert lang geen meer; weg dus ook met den Ierschen. Ook van het kasteel van Dublin, dat nu gaat leegstaan, kan men met een weinig goeden wil gebruik maken, om eene nadere klacht der Ieren weg te te nemen; beter laat dan nooit. Het Iersche volk heeft er altijd op gewezen, dat de leden van het koninklijk huis een gedeelte van het jaar doorbrengen in kasteelen of buitenverblijven in Engeland of Wales; de kroonprins brengt vaak met zijne familie een seizoen in de Schotsche hooglanden door. In Ierland daarentegen hebben zij zich nooit gewaardigd hun verblijf te nemen; het is, alsof zij het verachtten. Het kasteel van Dublin kan nu evenals die van Windsor, Osborn of Balmoral een buitenverblijf van het koninklijk huis worden, ofwel men wijze het als voordurende op periodieke residentie toe aan den prins van Wales, den hertog van Edinburg, den hertog van Connaught of een anderen prins van den bloede. Op deze wijze wordt ten minste een stap gedaan op den weg der bevrediging.

Engeland. — Naar aanleiding van eenige der laatste wetsontwerpen, welke in het Lagerhuis zijn ingediend, is gewezen op de vreemde mengeling van liberale, ja radicale gevoelens en conservatieve beginselen, welke het tegenwoordige kabinet voorstaat, als een natuurlijk gevolg van het eigenaardig verbond tusschen de twee regeeringspartijen, welker principen lijnrecht tegen elkander indruischen. De toekenning van het stemrecht voor de provinciale verkiezingen aan vrouwen, een even dwaze als radicale maatregel, is met den steun der conservatieve regeering zonder bezwaren van naam geschied. Daarentegen is den 11 Mei een voorstel van zeer gematigden aard, en in ieder geval geheel in overeenstemming met den geest der tegenwoordige constitutie, in het Lagerhuis verworpen. Dit voorstel strekte, om de overoude regeling, dat sommige hoogescholen het recht hebben, afgevaardigden in het Lagerhuis te benoemen, te doen vervallen, teneinde daardoor de gewone regeling der kiesbevoegdheid overal te doen bestaan en geen oude perogatieven te handhaven. Met een sterke meerderheid: 217 stemmen tegen 126, werd het voorstel verworpen. Hier hebben de dissidenten met de conservatieven gestemd; in de hoogescholen over het algemeen wordt het conservatisme sterk gekweekt, en de regeeringspartij verkeert tegenwoordig in omstandigheden, waarin het verlies van iederen zetel meer bedenkelijk wordt.

Duitschland. — In het voorjaar werd door de Berlijnsche sociaal democratie voorzegd, dat er weldra in het geheele land een uitgebreid verzet van de werkliedenklassen tegen de werkgevers zou ontstaan. Deze voorspelling is bewaarheid in haren vollen omvang, in eene mate zelfs, als men niet had kunnen verwachten. Dit is een duidelijk blijk, dat het socialisme in Duitschland in weerwil der strenge onderdrukkingswetten — velen beweren juist tengevolge daarvan — uitstekend georganiseerd is, eene uitgebreide vertakking en een grooten invloed heeft. Dit is des te gevaarlijker, daar de sociaal democratie der verschillende landen ook onderling een grooten bond heeft gevormd.

Merkwaardig is het, dat juist in Westfalen de werkstaking hare sterkste uitbreiding heeft gevonden. Deze is van het grootste gewicht, omdat hierdoor de geheele steenkolen productie aan de Ruhr stilstaat, en honderden fabrieken in het geheele Rijk gedwongen zijn, den arbeid te staken. Getuigt het niet van een zeer sluw beleid, juist in deze streek werkstaking te verwekken? Er is hier wel degelijk van verwekken sprake. Een bewijs is, dat er te Gelsenkirchen roode vaandels werden rondgedragen. Krachtiger getuigt nog het volgende. In een mijn nabij Essen was een biljet aangeplakt met de onderteekening *Het Comité*, waarin de werklieden tot dadelijke arbeidstaking werden aangespoord. Kort daarna is echter gebleken, dat dit eene valsche onderteekening was, en het Comité niets van het geheele biljet wist. Vele werklieden hadden dan ook zeer vreemd er van opgezien, omdat hun Comité tot nog toe in de vergaderingen steeds had betoogd, dat men zich vol vertrouwen tot de mijnbesturen moest wenden en hun tijd moest laten om de gestelde eischen in overweging te nemen. Er is hier dus klaarblijkelijk kwade trouw in het spel.

Wanneer de werkgevers zich echter eenigszins toegeeflijk betoonen tegenover de arbeiders, die inderdaad zeer zwaar werk moeten doen en weinig loon verdienen, zal er wel spoedig een einde komen aan den toestand. Westfalen heeft eene goede Katholieke bevolking, en al mag deze zich een oogenblik laten medeslepen, bij eene beleidvolle behandeling kan men veel van haar gedaan krijgen. Dat er gezond verstand onder de werkstakers heerscht, toonde eene vergadering van dezen te Essen. Een der aanwezige mijnwerkers betoogde, dat de directiën alleen door verbetering van den toestand des werkmans een Christelijk gezind werkpersoneel konden verkrijgen, hetwelk zich door de socialisten niet zou laten ompraten, maar integendeel hunne verderfelijke denkbeelden ten krachtigste zou bestrijden. In denzelfden zin spraken ook anderen, waarna er besloten werd: 1e. aan de mijnbesturen te verzoeken, hunne besluiten omtrent de eischen der werklieden vóór 14 dezer kenbaar te maken; 2e. den 19 dezer weder eene vergadering te houden, waarin het comité rapport zou uitbrengen omtrent zijne onderhandelingen met die besturen. De hier bedoelde eischen komen voornamelijk neder op eene verhooging van loon met 15 percent, terwijl de werklieden ook verlangen, dat de tijd, dien zij noodig hebben om van hunne woning naar beneden in de mijn en vandaar weder naar huis te komen, als werktijd zal worden berekend.

De Berlijnsche bladen, ook de officieuze, sporen de werkgevers aan, om zooveel mogelijk de verlangens hunner arbeiders in te willigen.

Ongelukkig is het echter, dat de socialisten eene onrustbarende werkzaamheid aan den dag blijven leggen. Zij zenden overal ophitsers uit, die niet alleen het aantal werkstakers tot zeventig duizend hebben weten op te drijven maar ongeregeldheden verwekken, waarvoor het volk verantwoordelijk wordt gesteld, welks toestand daardoor geenszins verbetert. Tot handhaving der orde zijn twee bataljons infanterie en drie escadrons kurassiers naar de kolendistricten gezonden. Te Gelschenkirchen was het den 6 Mei 's nachts vrij woelig, zoodat de politie herhaaldelijk de samenscholingen moest uiteendrijven, terwijl in de omstreken der stad de militairen bij de mijnwerken bleven om die te beveiligen. Reeds toch hadden de werkstakenden het aldaar zoo lastig gemaakt, dat de troepen hen met den kolf van het geweer en de bajonet moesten te keer gaan, zoodat er velen van die woelgeesten gewond zijn. Sinds dien is het in de nabijheid dier mijnen rustig gebleven. Dit neemt evenwel niet weg, dat de werkstakers overal in den omtrek rondgaan, om hunne aan het werk gebleven kameraden door goede woorden of bedreigingen tot staking van arbeid over te halen. Dit is hun zelfs gelukt bij de mijn eener maatschappij, wier werklieden nog volstrekt geen ontevredenheid aan den dag hadden gelegd, hetgeen men thans te minder had kunnen verwachten, daar de directeur-generaal, die bij hen allen zeer bemind is, hun juist dien ochtend een nieuwe verhooging van loon had toegezegd, niettegenstaande het dagloon aldaar reeds sinds eenigen tijd was opgeslagen. De gendarmerie en politie, die in zeer sterken getale daarheen zijn gezonden, hebben den takt, botsingen te voorkomen, door de bijeenkomsten, die de werkstakers in het open veld houden, zoolang alles ordelijk toegaat, niet te willen zien, hoewel het verbod van samenscholingen bestaat.

—Ook te Berlijn kwamen den 9 Mei ongeveer 7000 metselaars bijeen, om eene loonsverhooging van een mark per dag te eischen en aan die vordering zoo noodig door eene werkstaking kracht bij te zetten. Te Stettin, Munchen, Neurenberg, Halle, Eisenach en andere plaatsen zijn eveneens werkstakingen in gang. Hoewel minder geruchtmakend dan in de Ruhrstreek zijn deze van een gevaarlijker karakter, dewijl de elementen, waaruit de werkstakende kringen bestaan, over het algemeen van een veel slechter gehalte zijn.

De koningin moeder van Beieren is op het lustslot Hohenschwangau overleden.

Frankrijk.—Te midden van de drukte der Tentoonstelling, schrijft de correspondent der Maasbode, is nog slechts ten halve sprake van het Boulanger-proces. Niemand is in de geheimen daarvan ingewijd, en in dit opzicht beoog ik niet meer dan hetgeen ik uit de beste bronnen kan te weten komen.

Men beschuldigt o. a. den generaal van ongeloofde betrekkingen met het leger. Ongelukkig voor de regeering is het nu uitgekomen, dat die verdenkingen louter zijn uit de lucht gegrepen.

Onder de officieren van het territoriaal leger, dat is te zeggen van den derden ban, is er een, die hard met Boulanger wegloopt. Op een goeden dag ontvangt hij een gedrukte uitnoodigings-kaart, om bij den generaal den avond te komen doorbrengen. Niet weinig was onze luitenant, die den generaal niet persoonlijk kende, verwonderd over de hem te beurt gevallen eer, vreezende dat er iets achter stak, te meer daar hij vernomen had dat er dien avond geen receptie plaats had, voldeed hij niettemin aan de ontvangen invitatie, liet zich aanmelden, maar had zich, bij wijze van voorzorg door twee vrienden als getuigen doen vergezellen, die hem op straat zouden afwachten. Boulanger ontving den luitenant in zijn gewone eetkamer, maar van receptie was geen schijn of schaduw. Na eenige beleefde woorden te hebben gewisseld, nam de geïnviteerde afscheid van zijn gastheer, zoodat die valsche aardigheid eenige minuten later door de twee vrienden kon worden geconstateerd.

Den volgenden dag werd de generaal reeds in een met de regeering bevriend blad van omkooping beticht. De Boulangisten hebben zich toen de zaak aangetrokken en zijn eindelijk, na langdurige nasporingen tot het bewijs gekomen, dat de invitatie-kaarten door de regeering waren besteld, en dat zij een zeker aantal, op verschillende dagen had doen ronddeelen. Is het voorwaar niet kras? Ik zou zelfs huiverig zijn geweest deze bijzonderheid te verhalen, ware het niet dat de heele toedracht der zaak mij dezer dagen, in al hare kleuren en geuren, door iemand uit den Senaat is verhaald geworden. Als nu het geheele Boulanger-proces op zulke losse schroeven berust, is het te voorzien dat de regeering er bekaaid van af zal komen. Zij heeft reeds een geheim onderzoek doen instellen naar de openbare meening in het land en tot haar groote droefheid, uit de rapporten der prefecten, kunnen vernemen dat de brav' général vermoedelijk in een zestigtal departementen zal worden verkozen. De tentoonstelling zou zoodoende wel eens het galgenmaaltje kunnen zijn der republiek.

— Bij gelegenheid der Parijsche tentoonstelling heeft de chef der geheime politie aldaar een bijzonderen dienst ingesteld, belast met het vangen van pick-pockets.

Een twintigtal van die heeren zitten reeds veilig achter de traliës. Het zijn meest Italianen, Duitschers en Amerikanen.

Amerika.—Ook hier wint het denkbeeld van een scheidsgerecht tot waarborging van vrede met den dag meer veld. Op het oogenblik is men er bezig met de voorbereiding van een ontzaglijk bondgenootschap tusschen alle volken van Noord-, Middel en Zuid-Amerika, strekkende vooreerst om de Nieuwe Wereld tegen alle inmenging van den kant der Oude te beveiligen. Al de staten zouden een uitgestrekt tolverbond vormen, waarvan al de leden een zelfde tarief van invoerrechten zouden heffen van de voortbrengselen, van het andere halfrond ingevoerd. Al de staten zouden eenzelfde stelsel van munten, maten en gewichten en eenzelfde wetgeving voor de fabrieksmerken invoeren. Maar wat het voornaamste is: er zou een scheidsgerecht worden aangewezen, belast met in der minne ieder geschil te beslechten dat tusschen twee der contracteerende republieken mocht ontstaan. Hierdoor zou het barbaarsch gebruikt, om geschillen met de wapenen uit te vechten, "dat alleen bij kannibalen of eigenlijk bij wilde dieren thuis hoort," feitelijk worden afgeschaft. Verder zouden maatregelen worden genomen om de verkeermiddelen onderling te land en ter zee uit te breiden, terwijl gemeenschappelijke beginselen zouden worden vastgesteld voor de uitlevering van misdadigers. Men verzekert dat de verschillende staten, wien door de Vereenigde Staten voorgesteld is over de voorwaarden van dit ontzaglijk bondgenootschap te beraadslagen, dat voorstel bijzonder gunstig hebben ontvangen en dat in October een congres te Washington zou bijeenkomen om over die hoogst gewichtige aangelegenheden uitspraak te doen.

NOTICIANAN DI CABEL.

Paris, Juni 15. — President Carnot den su cartanan na Arzobisponan di Paris, Lyon i Burdeos a expresá su deseo, k' e cardinalnan nobo

lo hací nan posibel pa mantene paz den Iglesia i Estado.

Riba e interpelacion hací den Cámara di Diputadonan tocanti stopmentoe djé *meeting* Boulangista na Augulema, Constance a respondé koe Gobiernoe lo no permití nada koe lo por compremeté trankilidad di tera.

Dia luna pasá 300.000 hende a bisita Tentoonstelling: djé número aji 36.000 a subi toren di Eifel.

Papiandoe djé de laatste discurso di Jules Ferry, Goblet a declará koe Ferry no ta gefe di partida republicana, di modi k'el no tin derechoe di cedé ni di ofrecé nada na miembronan di derecha.

Den un discurso koe Gladstone a hací na Talmouth el dicí k el ta mirá pa delanti union di partida liberal.

Madrid. — E barcoe spanjó *Paz* a perdé cerca Trafalgar. Tripulacion a scapá.

Martos a pidi ajera p'é papia coe la Reina.

Nan a poné e Boulangistanan koe nan a arestá na libertad.

Londen. — Dos tren a dal coe otro cerca Armagh, Irlanda: 72 morto i 100 heridá.

Vapornan *City of Rome* i *City of New-York* no por siguí nan biaha pa falta di tripulacion i di matroosnan koe no kier trahá.

Un carta di Zanzibar ta bisa koe na December di anja pasá Stanley tabata na kantoe Zuid-Oost di lagoen Victoria-Nianza i k'é tabata huntoe coe Emir Pacha na luna di Augustus.

Paris, Juni 17. — Boulanger su correspondencia na Comité nacional ta cohé.

Nan a mandá un compania di soldá na *Haute Marne* pa bai stop desordenan di trahadonan frances i italiano.

Cocheroenan a poné trabao abao.

Berlin. — Dokternan ta consehá Emperador di bai hací un biaha na Noorwegen.

Tratado di Samoa ta firmá. L'é no ta publicá sino te despues koe Senado americano aprobéle. Segun e tratado di Samoa e isla ta independiente bao di proteccion di Alemania i America, coe Inglaterra pa decidí cualké cuestion. Alemania lo haja danjo i perhuicio pa su pierdenan.

Constantinopel. — Gobiernoe austriaco a avisá Gobiernoe turco koe l'é considerá enemistad demoestrá na Regentenan di Servia como un *Casus Belli* (motiboe di guera). Nan ta keré koe diplomacia europea lo regla e dificultad-ai na bon.

Paris. — Cocheroenan di fiacre (wagen di huur) a nengá di trahá. Constans, Ministro di Interior a ricibí un comision di nan, i el a bisá e comision koe cualké boroto ó desorden lo ta castigá coe severidad. Nan ta kere koe pronto l'e cocheroenan sigui nan trabao.

Gobiernoe a manda den Cámara di Diputadonan un proposicion di lei pa judá Compania di Canal di Panamá.

E Boulangistanan koe nan a arestá pa motiboe djé *meeting* di Angulema, a dirihí nan mes na President di Cámara di Diputadonan i nan protestá contra e hechoe di Gobiernoe.

Lisboa, — Cámaranan di Portugal a aprobá un lei pa kitá derechoe di exportacion riba binja i brandi i pa asistí donjonan di Vignobles.

Londen. — Vapornan *City of Rome* i *City of New York* a sali fó di Queenstown coe tripulacion.

E Lord, Alcaldi di Edinburgo a nengá di doená Parnell titel di ciudadano (burger) di Edinburgo.

Ingenieroenan americanoe ta siguí ricibí muchoe bon tratoe. Ajera tabatin un comementoe na Guildhall i awé otro na colegio di ingenieroenan civil.

Tin noticia koe 10 mil hende a moeri den un candela koe tabatin na Soo-Chou (China).

Paris, Juni 19. — Te ainda cocheroenan no a cohé trabao. De Saligny, Senador pa Nievre i Gay, ta elihí Senador pa Puí de Dome.

Eleccionnan general ta fihá pa dia 22 di October i banda di fin djé mes luna lo nan examiná e eleccionnan.

San Petersburgo. — Ajera Gran Duque Paul a celebrá su matrimonia coe Princesa Alexandra di Grecia.

Londen. — Noticianan di Constantinopla ta bisa koe jioenan di Montenegro ta exihí satifaccion di Turquia pa drentamentoe di turconan den Albania. Courant *The Economist* ta criticá e ultimo discursonan di Gladstone masjá pisá.

Roma. — Rei Humberto ta busca toer manera pa mira Nápoles por birá un lugá mas salú: nan lo tumbá 1800 cas.

New-York. — E barcoe di guera americano Kearsage a bai Haiti.

Paris. — Cochery a proponé den Cámara di Diputadonan pa aumenta barcoenan di guera; den su proposicion el a bisá koe den djé barcoenan, koe tin awor, tin hopi vapor di moda bieeuw koe mester ta trocá: koe vloot mester ta asina grandi i asina fuerte koe Francia no tin nodi di halá atras pa vloot aleman i Italiano nan dos huntoe.

Admiral Krantsz. Ministro di Marina, a respondé koe ta imposibel di poné mas hende na trabao k'é placa, koe nan tin: i koe lo tin di mester di 50 miljon pa hací otro contractnan coe klipnan.

Cocheroenan a cohé trabao atrobé.

Berlin. — Courant *Berlin Post* ta sigurá koe Czar i Emperador Wilhelm lo tin un intrebista na Kiel.

Amsterdam. — Shah di Persia a jegá Amsterdam i el ta bai den Haag (La Haja) i ají l'e comé dia 21 coe S. M. rei di Hoelanda.

Londen. — Tin un comision formá pa trahá un estatua na Molokel (Oceania) pa Pater Damien, Misionario di leprozanan, koe a murí algun dia pasá. Na Londen nan lo trahá un hospital pa studia e enfermedad di lepra.

Madrid. — Curpa legislativa a coeminsa su trabao. Monzo Martinez ta nombrá President di Congreso.

Imprenta de la Librería de A. BETHENCOURT É HIJOS, Curazao.